

[Rimstad.]

Retsvæsen fra september i år af overrets-sagfører J. L. Cohen — og da særlig den sidste, der efter en livslang virksomhed i Studentersamfundets Retshjælp for Ube-midlede har en ganske særlig erfaring på dette område. Alle de nævnte går med væg-tige argumenter ind for regler, hvorefter formløse testamenter ikke uden videre bør kunne tilsidesættes.

Jeg må naturligvis afholde mig fra at gå i enkeltheder, men med den højtærede for-mands tilladelse vil jeg gerne anføre et citat fra professor Illums artikel. Profes-soren siger her:

„Man kan ikke se bort fra, at selve den omstændighed, at ordningen nu ændres, kan virke stærkt i retning af, at pietetsfølelsen over for den afdødes ønsker vil blive forringet ... Man vil ikke kunne fortænke danske arvinger i at have en opfattelse, hvorefter de i selve lovændringen kan finde et argument for, at de uden skår i deres selvagtelse kan bestride gyldigheden af formløse testamenter, mod hvis tilblivelse og indhold de i øvrigt ikke mener at kunne rette nogen indsigelse.“

Jeg henstiller på mit partis vegne, at man i det kommende udvalgs arbejde drager konsekvensen af de argumenter, som af de pågældende sagkyndige er frem-draget med hensyn til testamenters gyldig-hed og anfægtelighed.

Forslaget til ændringer i skifteloven skal jeg ikke opholde mig ved, bortset fra den foreslåede bestemmelse i § 62 b, stk. 2, om den efterlevende ægtefælles ret til at ud-tage så meget, at værdien sammenlagt med hans boslod og arvelod og hans søreje udgør indtil 6.000 kr. Andre har været inde på, at dette beløb er for lavt. Jeg er enig heri og særlig med det ærede med-lem hr. Hagen Hagensen, der har givet udtryk for, at man ikke bør lægge sig fast på et bestemt beløb, som den økonomiske udvikling jo meget hurtigt kan løbe fra. Der er her et område, hvor jeg gerne vil lægge det i hænderne på den højtærede justitsminister, måske i samråd med hans kollega finansministeren, at kunne regulere et sådant beløb i takt med konjunkturerne. Noget lignende burde i øvrigt indføres på mange tilsvarende områder.

Uden mulighed for deltagelse i udvalgs-arbejdet har jeg her måttet gå noget mere i enkeltheder, end man måske ellers ville have gjort, men i øvrigt ikke mere, end hvad jeg synes burde være minimum, hvis behandling af et sådant lovforslag over-hovedet med rette skal kunne kaldes behandling.

Jeg håber, at de ærede medlemmer af det kommende udvalg vil kunne drage nytte af nogle af de her fremførte tanker — og naturligvis også, at de vil gøre det.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan vel takke samtlige ærede ordførere for en velvillig modtagelse af de to lovforslag. Det er klart, at den række af proble-mer, der er fremdraget, også af det ærede medlem hr. Rimstad, må gælde de forhand-linger, der nu skal føres i udvalget.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen gjorde den bemærkning, at lovforslagene er identiske med de sidste år fremsatte lovforslag. Det er de, og det må jeg nær-mest beklage, for vi skulle i hvert fald have rettet ikrafttrædelsesdatoen. Det er klart, at ikrafttrædelsesdatoen må blive 1. januar 1964.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen gjorde nogle bemærkninger om problemet fætre og kusiner, og nogle andre ærede medlemmer knyttede kommentarer dertil, nærmest i den retning, at man ønskede at opretholde en ordning, hvorefter fætre og kusiner var legale arvinger. Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen sagde, at hvis man udelukkede fætre og kusiner, burde man i hvert fald gennemføre en bestem-melse om, at der måtte gå noget længere tid inden lovens ikrafttrædelse, idet en sådan bestemmelse måtte indarbejdes først. Jeg tror dog, at hvis ikrafttrædelsen sættes til den 1. januar 1964 og lovforslaget, som jeg håber, ophøjes til lov i maj 1963, vil man være opmærksom på spørgsmålet i tilstrækkeligt omfang, og jeg tør måske navnlig sige, at den fætter og kusine, som kan vente at komme i betragtning, nok skal være opmærksom derpå.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen var lidt betænkelig ved bestemmelsen om, at erstatning for tab af forsøger og livs-forsikring skulle indgå i det uskiftede bo, og rejste spørgsmålet, om det var rimeligt.